

Stefan Jansson tycker att den lokala Hallandsgruppen Gröna Kvinnor argumenterar "underligt" när de menar att hans trädforskning inte gynnar en hållbar utveckling och föreslår att organisationen ska profilera sej på annat. Som ordförande för den partipolitiskt fristående ideella föreningens nationella organisation så hyser jag full respekt för att professorns frivilliga nyfikna grundforskning, som bekostas av statliga medel, ligger honom varmt om hjärtat. Men att tala om för en frivilligorganisation vad den ska profilera sitt arbete på är lite väl magstarkt, för att inte säga magsurt.

Gröna Kvinnor baserar sitt opinionsbildande arbete på två stadiga ben, 1) att kvinnors åsikter, likväl som mäns, tillmäts samma värde. Inom forskning råder ett genusunderskott avseende professorer, i synnerhet inom SLU. 2) Beslut inom Sverige, EU och FN. När det gäller GMO, genmodifierade grödor, så stöder vi EU:s inställning att försiktighetsprincipen ska råda. Att ändra genuppsättning för att ta fram lika konstruerade produkter, här träd, är ok i laboratoriet. Men när det prövas utomhus i fri natur riskeras kontaminering, d v s att de genmodifierade provexemplaren smittar sin omgivning och vem är då ansvarig och vem ska stå för bevisbördan. Här diskuteras det livligt inom EU och när det gäller genmodifierad mat säger en del att det är de som smittas som ska leda i bevis att de blivit smittade, t ex ekologiska odlare.

- Försiktighetsprincipen säger att när osäkerhet råder om exempelvis en ny teknik, eller en politisk åtgärd kan skada allmänheten eller miljön, och vetenskaplig **konsensus saknas** om tekniken eller åtgärden är farlig, skall tekniken eller åtgärden betraktas som farlig.
- Bevisbördan faller på verksamhetsutövaren, och på dem som hävdar dess ofarlighet.

Om just fria Gröna kvinnor gör "tankevrpor", som professorn skriver, låter vi framtiden avgöra, vad som gäller nu är att Stefan Janssons försök inte lyckades. Gröna Kvinnor kommer även fortsättningsvis opinionsbilda kring fördelarna att använda äldre beprövade tekniker för hårdig skogsproduktion, så kallad plockhygge och blandskog. Monokulturer ser vi som ytterst sårbart, oavsett om det är inom naturen eller inom forskarvärlden.

Vänligen, Ewa Larsson, ordförande Gröna Kvinnor, samhällsvetare och tidigare Riksdagsledamot.

Susanne Gerstenberg, Nyckelkvinna Gröna kvinnor halland, fristående skribent och .....